

Arki- iltaloma

Tavallinen tiistai muuttuu juhaksi nätisti katetun pöydän ääressä, ja seikkailu saattaa alkaa patjamajan uumenista.

Teksti Anna Pihlajaniemi Kuvat Joonas Vuorinen ja Raisa Kyllikki Karjalainen

Pitkä katse yli iltateen

Valokuvaajat Paula Virta, 24, ja Jaakko Martikainen, 32.

”Olimme olleet kavereita melko pitkään, kun aloimme seurustella. Liiallisesta tuttuudesta ja arkipäiväisyydestä piti toisinaan pyristellä tietoisesti eroon. Päätimme alkaa käydä keskenämme treffeillä.

Se oli aika hauskaa ja jännittävää. Parasta oli, kun toteutimme idean oikein antaumuksella. Molemmat pukeutuivat kotonaan hienosti ja laittautuivat vähän muutenkin. Sitten tapasimme ravintolassa, tutkailimme huolellisesti ruokalistaa, teimme tilauksen ja söimme pitkän kaavan mukaan.

Satunnaisesti yli yhdeksäänkymppiin pompannut lasku kyllä kirpasi opiskelija-aikoina, mutta olimme jo silloin valmiita maksamaan hyvää ruuasta. Ulkona syömisessä ei ole kyse pelkästään vatsansa täyttämisestä vaan elämyksestä.

Nyt yhtä määrätietoinen arjen juhlistaminen on kenties vähentynyt. Tavallinen päivä muuttuu kuitenkin yhä erilaiseksi, kun teemme jotakin erityistä kahdestaan. Usein sen ei tarvitse olla elokuvien lähtemistä hohdokkaampaa.

Pimeässä salissa vierekkäin istumisessa on jotakin hienoa. Se on samaan aikaan yhteinen ja erillinen kokemus. Leffasta ei välttämättä ole pakko edes jutella jälkepäin. Elämyksestä jää kuitenkin muisto, vähän kuin olisi käynyt yhteisellä matkalla.

Toisaalta pienet ylellisyydet eivät edellytä kotoa poistumista. Televisioon pitäisi muistaa suhtautua kuin elokuvateatteriin olohuoneen nurkassa: kannattaa katsoa vain kun kiinnostaa, ei huudattaa koko ajan.

Liian usein ilta katoaa siihen, että molemmat katsovat telkkaria tai ovat koneella. Mutta sitten saatamme repäistä: pistää masiinat kiinni ja pelata jotakin. Afrikan Tähti, Kimble tai Heitä sikaa eivät vaadi paljon ajatustyötä, tärkeämpää on olla ja tehdä yhdessä.

Toisinaan voi keittää iltateetä, istua ihan rauhassa pöydän ääreen juomaan sitä, katsella toista silmiin ja kysyä, mitä kuuluu. Silloin muistaa taas: ai niin, tuohan on se minun rakkaani.

Arjesta pitää itse ottaa vastuu ja joskus päästää siitä hetkeksi irti. Muuten päivät muuttuvat kuukausiksi ilman, että ehtii kohdata ketään oikeasti.”

Ensin uimaan, sitten noutopitsaa

Sosiaaliohjaaja Tuula, 36, ja hoitaja Timi, 38, Nyman. Lapset Mirjam, 8, ja Antton, 6.

”Joskus huvittaa, kun kuvittelemme kurkkaavamme suomalaisten lapsiperheiden ikkunoista sisään arki-iltana vähän viiden jälkeen. Joka paikassa edetään luultavasti aivan saman aikataulun mukaan: vanhempien työpäivä on päättynyt, koululaiset kotiutuneet, nuoremmat haettu hoidosta, lastenohjelmat pauhaavat televisiosta, sitten syödään.

Sellaista on meilläkin. Peruselämä koostuu arjen pyörittämisestä – ja hyvä niin. Joskus kuitenkin tuntuu, että tekisi mieli rikkoa kuvio. Kun tiedossa on jotain, mitä odottaa jo töissä, koko päivä on paljon mielekkäämpi.

Jos hetkeksi hyppää arjen yläpuolelle, jaksaa taas. Siihen ei tarvita ihmeellisyksiä, vain vähän viitseliäisyyttä. Kun tenavat tahtovat

luistelemaan, ei auta kuin mennä: kävellä kenttää ympäri, seurata toisella silmällä, palella ja odottaa. Timi sentään vetää joskus itsekin hokkarit jalkaansa.

Aikuisillekin mieluinen juttu on lähteä uimahalliin koko porukalla sen sijaan, että kököttäisimme kotona. Molemmat lapset osaavat uida, joten kaikki energia ei kulu heidän vahtimiseensa. Viuhdyimme pitkään. Jälkepäin ostetaan tietysti pillimehut, ja kaikilla on ihanan raukeaa olo.

Uudessa tulee yleensä kova nälkä, joten tavallisuudesta poikkeaminen jatkuu, kun pyörähdämme hakemassa noutopitsaa. Lapset valitsevat perinteistä kinkku-ananasta ja Timi jotain tulista. On aivan erilaista kaivaa laatikosta pitsansivuja kuin päätyä aina perusruokaan.

Toinen yhteinen rentoutussalaisuutemme on vuokraelokuvat. Televisiosta tulee tuutin täydeltä katsottavaa, mutta leffan valitseminen ja hakeminen tekevät tavallisesta päivästä jotenkin juhlavamman.

Hyvä elokuva on sellainen, että se sopii lapsille, mutta aikuisenkin jaksaa seurata juonta. Viime aikoina olemme tykättyneet esimerkiksi Eddie Murphyyn. Paahdamme paljon popcornia ja istumme yhdessä sohvalle. Silloin kenelläkään ei ole hoppu.

Kiireettömyyden tuntua on myös lauantaiaunassa. Meillä on

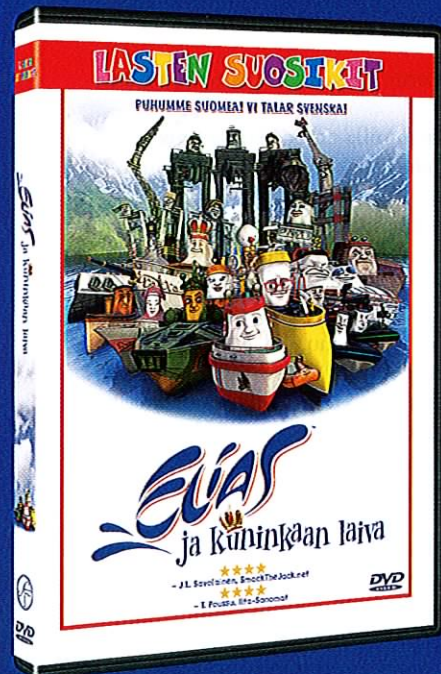
Liian kiire juhliä?

Hoppu on huono tekosyy tarrautua rutiineihin. Ihanneyhtälö on yksinkertainen: 8 tuntia unta + 8 tuntia töitä + 8 tuntia vapaa-aikaa = 24 tuntia tasapainoista vuorokautta.

Jos tuntuu, että joku pihistää jatkuvasti osan ajasta, kirjaa viikon verran muistiin, mihin tunnit kuluvat. Moni hämmästy lopputulosta. Parin tärkeän sähköpostin tarkistaminen kotikoneelta paisui nettisurffailuksi, ja työpapereita selailtiin ennen nukkumaanmenoa yllättävän pitkään. Vapaa kutistui työn kustannuksella.

Elias ja kuninkaan laiva

www.kedon.fi

Valloittava Elias pieni pelastuslaiva uudessa meriseikkailussa

Puhuttu suomeksi! Vi talar svenska!

Iloa ja jännitystä myös perheen pienimmille!

DVD Kaupoissa 19.3.!

Myynti: hyvinvarustetut tavaratalot ja marketit kauffa maan.

NORSK FILMFOND

www.fs-film.fi

www.lastensuosikit.fi

TM & COPYRIGHT © 2007 FILMAMPAJATENA AS. ALL RIGHTS RESERVED

Rahat vai rakkaat?

Kun arki väsyttää niin, että pelkkä ajatus jostain erikoisemmasta saa ärtyneeksi, on aika tehdä korjausliike. Jo muutama kysymys saattaa asettaa asiat uuteen tärkeysjärjestykseen.

1. Millaista toivot elämäsi olevan viiden vuoden kuluttua?
2. Kuuluuko listalle lisää aikaa tärkeiden ihmisten kanssa? Enemmän iloa ja juhlan tuntua?
3. Voisitko vaikuttaa haaveen toteutumiseen omilla valinnoillasi jo nyt?
4. Kummassa olet korvaamaton: kotona vai töissä?
5. Mitä tapahtuisi, jos sulkisit puhelimen kokonaiseksi sunnuntaiksi?

Tupaantuliaiset uudelle vessalle

Plasmafysiikan dosentti Taina Kurki-Suonio, 48. Lapset Unna, 10, Hilppa, 12, ja Inari, 17.

Kun tulen kotiin viiden aikaan, kahlaan ensin tuulikaappiin kerääntyneiden takkien, kenkien ja reppujen läpi huutaen hermostuksissani kuin hyeena. Koti muistuttaa joka ikinen päivä petolinnun pesää. Illat kuluvat hakiessa tyttöjä tallilta ja latoessa ruokaa pöytään. Aina on kiire.

Minut kohottaa arjen yläpuolelle mahdollisuus tuhlata aikaa, sillä sitä on todella vähän. Se on kaikkein arvokkainta. Ylimääräinen raha ei ole mitään sen rinnalla, että olisi ylimääräistä aikaa.

On ylläilyttä istua rauhassa olohuoneen punaisessa tuolissa. Televisio ja radio ovat kiinni, nököttän paikoillani ja katson ikku-

oma sauna, jota voisi lämmitellä vaikka aamusta iltaan, mutta viikonloppuisin siinä on erityisviehätöksensä. Ehkä fiilis johtuu siitä, että työasiat saa luvan kanssa jättää hetkeksi syrjään.

Antton ottaa kovimmat löylyt, Tuula taas suoriutuu vikkeläsi, ettei television suosikkisarja Monk pääse vahingossa liivahtamaan ohi. Poliisiohjelmat, joissa tutkitaan ja tapahtuu, ovat parhaita.

Päivät etenevät aika lailla lasten ehdoilla. Tärkeintä on, että heistä tuntuu turvalliselta. Joskus jokainen tarvitsee sentään jotain omaakin ekstraa.

Tuulalle sellainen on äiti-lapsikerho nimeltä Lauantai-Ladyt. Porukka on pitänyt yhtä jo kahdeksan vuotta. Yleensä joukko tapaa jälkikasvu helmoissaan, mutta kaksi kertaa vuodessa mammat lähtevät ulos syömään ja teatteriin ihan keskenään."

Luksus löytyy rautakaupastakin

Kehittämiskonsultti Tiina, 39, ja diplomi-insinööri Timo, 38, Turkia. Lapset Daniel, 5, Mariel, 7, ja Mikael 9.

Perjantai-illassa on oma tunnelmansa: tiedossa on kaksi kiirevapaata aamua. Viikonlopun juhlimieli nousee, kun olemme kaikki vihdoin kotiutuneet päiväkodista, koulusta ja työpaikoilta. On jotenkin vapaa ja rauhallinen olo.

Haluamme, että viikonlopun alku tuntuu lapsistakin jollain tavalla erityiseltä. Siksi perjantaihin kuuluu tiettyjä vapauksia. Tietokoneella saa pelata luvan kanssa toisin kuin tavallisesti, ja iltasadun aika on vähän myöhemmin.

Lisäksi lapset valitsevat, mitä syödään. Yleensä listalta löytyy hampurilaista ja ranskalaisia. Kun jälkikasvu on väsähtänyt, saatamme napata kahvit ja konjakit – ja nukahtaa itsekin.

Jos yhteisen kivan järjestäminen vaatii vähän enemmän miettimistä, järjestämme perhekokouksen. Kuka tahansa voi kutsua muut palaveriin, jossa suunnitellaan, mitä tekisimme. Valmistautuminen ja odottaminen ovat mielestämme olennainen osa pienintäkin juhlaa. Ne tuovat arkeen kivaa kutkutusta.

Toisinaan päätöksistä joudutaan äänestämään. Viime kesäloma-suunnitelmia puntaroidessa Linnanmäki ja Puuhamaa päätyivät

casapeliin, kun komeroiden siivoaminen sai vain yhden vaivaisen äänen.

Tiukoja paikkoja varten vanhemmilla on onneksi veto-oikeus. Siksi emme joutuneet järjestämään Danielin synttäreitä avaruus-aseamalla...

Kokouksessa saatamme myös innostua pyhittämään seuraavan viikon vaikkapa japanilaiselle tai amerikkalaiselle ruualle. Sitten syömme sen eri variaatioita. Lapset tykkäävät väkittää koristuksia, ja kattaukseenkin panostetaan. Eihän sushi maistu yhtään samalta, jos sen syö arkilautaselta. Oikea fiilis puuttuu.

Suunnitelmallisuuden vastapainoksi pitää löytyä yllätyksellinen kipinä. Rutiinit voi repäistä lähtemällä kuntosalille rakentamaan patjamajoja, linturetkelle, irtokarkkiostoksille tai rautakauppaan etsimään remontissa tarvittavaa osaa. Jos ne aikuiselle toisinaan vähän pakkopullaa ovatkin, muksut jaksavat vaikuttaa ihmeellisistä jutuista.

Vähän aikaa sitten tavallisella kauppareissulla jouduimme jättämään auton parkkiin vähän syrjemmäs. Silmiin sattui juhmallinen kyltti: "Poliisin tekninen valvonta". Sen jälkeen nuo kolme maagista sanaa ovat pyörineet lukuisissa lasten leikeissä varsin erikoisissa yhteyksissä.

Siinä oli seikkailua kylliksi.

Kun tarkkaan miettii, arjen luksus voi oikeastaan olla vieläkin pienempiä tekoja. Sytytämme aina iltapalalle ja aamiaispöytään kynttilän. Sitten olemme hissukseen. Usein se riittää."

Laitanen & Manner-Savola & Savola

Sana-sol monivitamiinivalmiste tekee hyvää, maistuu hyvältä.

Päivän kaikki
vitamiinit yhdessä
lusikallisessa.

Maistuu auringolta
– perheen pienimmillekin.

Makeutettu
sorbitolilla.

Soveltuu hyvin
yhteiskäyttöön
esim. Sana-Sol
CalciFiluksen
kanssa.

500 ml saatavana apteekeista ja 250 ml päivittäistavara-kaupoista.
Lisätietoja www.sanasol.fi

Markkinointi: Axellus Oy, puh. 010 218 3700

nasta ulos. Tällaista rauhoittumista pitää opetella yhä uudelleen ja tolkuttaa itselleen, ettei tekemättömyys ole laiskuutta.

Aloin vuoden alusta noudattaa raamatullista periaatetta: muista pyhittää lepopäivä. Kyllä ajan tuhlaamisen tarve on tiedetty jo tuhansia vuosia sitten. Sovellan sitä niin, että teen sunnuntaisin ainoastaan asioita, joita ei ole pakko tehdä.

Loikat tavallisen olemisen yläpuolelle tulevat usein yllättäen. Vähän aikaa sitten kävelin pikkupakkasessa metsätietä. Yläpuolella aukeni pilvetön taivas. Yhtäkkiä nenässä tuntui tuoreen puun tuoksu.

Silloin suljin silmät ja ajattelin onnellisena, että olen vapaa juuri tässä ja nyt. Hyvän olon tunteminen vaatii enemmän aikaa kuin ärtymyksen rekisteröinti. Niistä hetkistä, jolloin kokee olevansa oikeassa paikassa, täytyy pitää kiinni.

Tällä luonteella arjesta irtautuminen ei tietenkään voi olla pelkkää hengittelyä. Pitää myös juhlia. En ymmärrä ihmisiä, jotka eivät viittäkymppiä lähestyessään enää halua pitää merkkipäivästään mekkalaa. Olisivatko he sitten mieluummin kuolleita? Jokainen eletty vuosi on juhlan arvoisen.

Eikä irrotteluun virallista syytä tarvita. Olen järjestänyt tupaantuliaiset esimerkiksi portaikkomme seinämaalaukselle ja yläkeran vessalle. Kun alakerran vessaremontti valmistuu, on taas aika kutsua ystävät paikalle. Sitten syödään hyvin, ja juodaan vielä paremmin.

Hauskoja ovat olleet myös äitien ja tyttärien yhteiset musiikki-illat, jonne jokainen mamma tuo sapuskan lisäksi lapsensa. Illan aikana kaikki saavat laulaa, tanssia tai soittaa, minkä jaksavat.

Me äidit istumme sohvalla, syömme, kälätämme ja ihailemme jälkikasvun esityksiä. Tyttöjen päästyä vauhtiin he eivät maltaisi lainkaan luopua paikasta estradilla. Jos harjoitellut kappaleet loppuvat, he jatkavat improvisoimalla.

Spontaanius kantaa pitkälle. Kun kotona alkaa tavallisena loskapäivänä oikein ahdistaa, menen naapurissa asuvan ystäväpariskunnan ovelle ja soitan kelloa: saanko tulla teille lepuuttamaan hermoja hetkeksi?

Jos vannetta oikein kiristää, niin juomme pullon olutta kolmeen pekkaan. Tai mikäli oikein hyvin käy, isäntä tekee meille rouville Irish Coffeet. Se on juhlaa."

Aina on aikaa skumpalle

■ Team leader **Katri Riihivaara**, 29.

"**S**uuri osa kavereistani elää parhailaan niitä paljon puhuttuja ruuhkavuosia, lapset ja ura määräävät tahdin. Joskus mietin, kuinka he jaksavat sen kaiken. Itselleni jää töiden jälkeen pari tuntia aikaa, ennen kuin täytyy mennä nukkumaan. Siinä ehtii vähän siivoilla tai laittaa ruokaa, kurkata Facebookiin ja kenties katsoa Greyn anatomian.

Kaiken hektisyyden keskellä viikonloput ovat suvantovaiheita, jotka on pyhitetty omalle rauhalle ja tärkeille ihmisille. Elämä muuttuu juhlaiksi pienin keinoin. Tarvitaan mieltä kohottavaa seuraa, puhumista – syvällisiä, juoruilua, vanhojen muistelemista – ja kenties hyvää ruokaa.

On ihanaa istua sohvalla viinilasi kädessä ja odottaa, kun herkut kehkeytyvät keittiössä. Sitten syödään rauhassa ja puhutaan vähän lisää. Kiireessä kielen polttavien inepitsojen jälkeen pöydän ääreen vieraille katettu ateria on ilo, joka kantaa pitkälle seuraavaan viikkoon. Sitä paitsi gulassikeiton on taivaallista. Jos joku pyytää sen reseptiä, ilta on täydellinen.

Arki-iltana pitkään pysähtymiseen ei ole mahdollisuutta, mutta jonkun tunnin voi toisinaan varastaa siihen, että unohtuu työ-kavereiden kanssa skumpalle. Sen jälkeen kotiin menee aivan eri fiiliksellä.

Kyse ei ole hiprakasta vaan siitä, että työkuvioiden kautta tuista ihmisistä paljastuu vapaamassa ympäristössä uusia, mielenkiintoisia särmiä. Sellainen piristää pakostikin.

Shoppailun mielialaa kohottava vaikutus on vähän klisee mutta pätee. Sisustusjuttujen osteleminen tuntuu jostain syystä perustelummalta kuin vaatteiden haaliminen, vaikka molemmat pohjimiltaan usein ovatkin samanlaista rekvisiittaa.

Impulsiostoksiinkin on toisinaan varaa, kunhan ostokset ovat pieniä. Uudet alusvaatteet, kynttilät tai kaitaliinat sopivat pienen budjettiin mutta aiheuttavat ihmeen suurta iloa.

Rakastan arkea ja viehätyn rutiineista, mutta en kestäisi, jos joka päivä olisi samanlaista. Jos elämä olisi pelkkää juhlaa, sitä ei olisi arvostaa. Ikuinen maanantai taas näännyttäisi.

Yksin asuessa ystävien merkitys korostuu entisestään. Olisi ankeaa olla vain yksin ja jutella korkeintaan puhelimesta. Tässä iässä muiden tapaaminen vaatii aikataulujen ja menojen priorisointia, joskus vähän itsensä pakottamistakin, mutta se palkitsee aina."

Tunnista tyyppisi

■ Rutiineja rikkoman elämä on turvallista, mutta vaihtelun puute surkastuttaa sisimmän. Totutut tavat voi kiepauttaa ympäröimimmältä tuntuvalta tavalla.

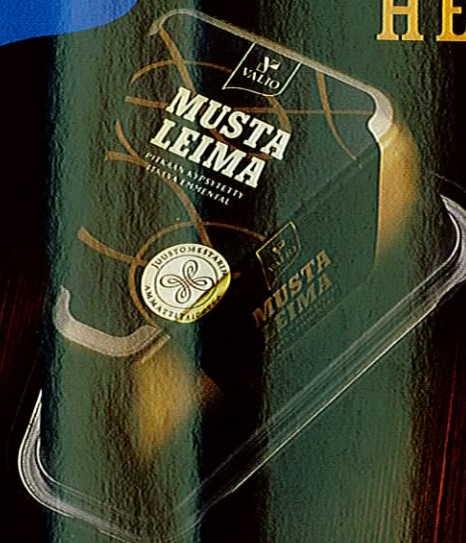
■ Joku nauttii pitkäjänteisestä suunnittelusta ja järjestää megajuhlat. Toinen ahdistuu ajatuksesta, että pitäisi varata teatterilippu kuukauden kuluttua olevaan ensi-iltaan: mistä muka voi tietää, että silloin vielä tekee mieli lähteä? Kolmas hykertele, kun saa olla yksin.

■ Kaikki keinot ovat hyviä. Hyötyjen ja kustannusten ynnääminen johdattaa niistä parhaan luo. Antaako suurten kekkereiden järjestäminen enemmän iloa kuin vie voimia ja stressaa? Jos antaa, hyvä. Jos ei, koko perhe voi fiilistellä syöden sohvalla mikropopcorneja.

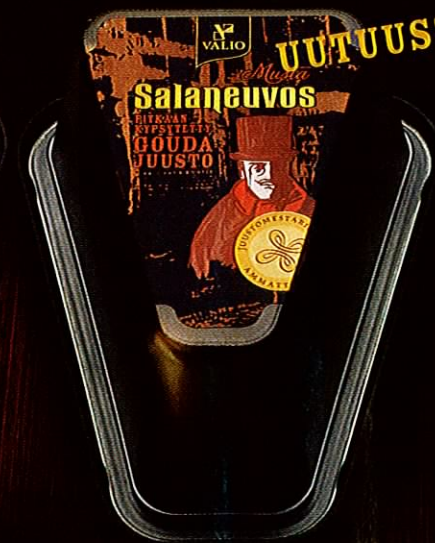
Asiantuntijana elämäntaidon valmentaja **Sonja Vainio** ValmennusVainiosta.

VALIO

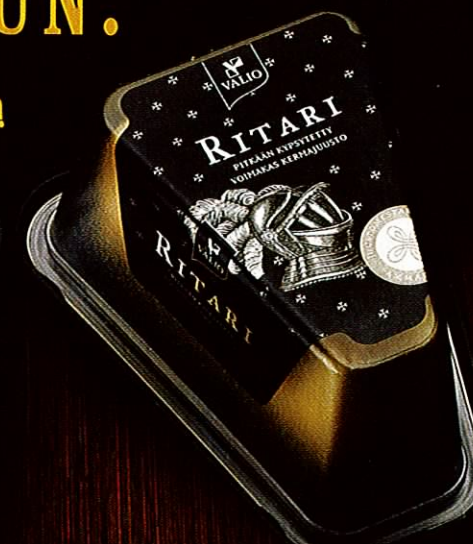
VAHVAAN HERKUTTELUUN.

VALIO MUSTALEIMA
9 KK KIPSYTETTY,
VOIMAKAS EMENTALJUUSTO.

VALIO MUSTA SALANEUVOS
8 KK KIPSYTETTY,
VOIMAKAS GOUDAJUUSTO.

VALIO RITARI
10 KK KIPSYTETTY,
VOIMAKAS KERMAJUUSTO.

WWW.VALIO.FI/MUSTAJUUSTOT